

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Altera schismaticorum epistola, intempestive de victoria gloriantium, ad
eosdem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

*Hec adoro-
mitio ponit
Concilio pa-
tres persecu-
tos esse pios
& fideles ;
quod omnino
falsum est.*

possidere censetur, strenue militat & impigre, vt conferuet quæ possidet. Nullus igitur a paterna fide destituat, quam & nos, vt depositum, apud filios deponimus. Respicite ad progenitores, quos neque tormenta, neque mors, neque aliud quid humanum valuit a fidei sinceritate auellere. Porro vobiscum paræ quidem minæ sunt, magna autem merces: paræ passiones, sed coronæ magnæ. Nemo deprædetur depositum vestrum, nempe dogmatum certitudinem: nemo persuadeat, Deum esse passibilem, neque corporis & deitatis naturam vnam. Illa enim per se est diuina substantia; hanc vero, corporis videlicet, suscepit. Idcirco connexionem prædicamus, & non confusionem; vnionem, non contemperationem. Deus hoc per illud, filius hoc per illud; omnia hæc per illud: adoratur cum illo, glorificatur cum illo, & qui cum illo adunatus est inseparabiliter, primitiæ appellatur nostræ naturæ. Hæc seruate, & Deus pacis erit vobiscum, adiuuans vos modo quem ipse nouit: cui sit gloria in sæcula. Amen.

Altera schismaticorum epistola, intempestiue de victoria gloriantium, ad eosdem.

PRECIBVS sanctitatis vestræ datus est nobis accessus ad pientissimum regem nostrum, diuinaque gratia his qui diuersa sentiunt, in certamine superiores facti sumus; quia omnia quidem nostra accepta fuere apud Christi amantissimum regem. Lecta autem sunt oblata ab illis, & quæ visa sunt indigna vt reciperentur, neque vllam consequentiam habebant, reiecimus. Cyrilli enim sursum ac deorsum memores erant, orabantque illum accersiri, vt ipse pro seipso rationem redderet. Vsq̄ue in præsentem diem non obedierunt, sed audierunt quod oporteat sermones de pietate, hoc est, de ratione fidei haberi, & firmatam esse fidem beatorum patrum. Redarguimus & Acacium, qui in commentariis posuerat, passibilem esse deitatem. Quod vsque adeo grauatim tulit pius rex noster, vt excuteret pallium, & retrorsum cederet præ blasphemix magnitudine. Scimus autem & totum confessorium nos valde habere acceptos, quod pro pietate certamus. Visum igitur est pientissimo nostro regi, vt vnusquisque suum sensum exponat, & suæ pietati offerat.

ANNO CHRISTI 431.

Respondimus autem nos, quod impossibile est fieri aliam expositionem, quam eam quæ in Nicæa a beatissimis patribus facta est: & placuit eius maiestati. Proposuimus igitur illam, in qua vestra sanctitas subscripsit. Ceterum omnis populus Constantinopolitanus iugiter ad nos venit, orans ut strenue pro fide pugnemus: multumque laboramus ad retinendum eos, ne videamur occasionem dedisse aduersariis. Misimus autem exemplar expositionis, ut duo exemplaria fiant, duobusque illis subscribatis.

Επιστολή ἀνατολικῶν ἱερῶν, τῆς εἰς Κωνσταντινουπόλιν πεμφθέντων, πρὸς Ρουφὸν ἐπίσκοπον.

Epistola quorundam orientalium, qui Constantinopolim missi fuerant, ad Rufum episcopum.

Τῷ θεοφιλεστάτῳ καὶ ὁσιωτάτῳ συναγωγῶν Ρουφῷ, Ἰωάννῃσι, Ἰμερείῳ, Θεοδορίῳ, καὶ ἄλλοις καθεζέσσι ἐν κυρίῳ χαίρειν.

Deo dilectissimo sanctissimoque comministro Ruso, Ioannes, Himerius, Theodoretus, & reliqui episcopi in Domino Sal.

ΛΙΑΝ βεβλάφθαι πῶς διόσειαν καὶ πῶς ἐκκλησιαστικῶς εἰρῶν ὑπὸ τῆς ἀποσίας τῆς οἰκουμενικῆς ἡγούμενα. ἔπαυσε γὰρ αὐτῶν ἀνατολικῶν καὶ τῶν γαλιτικῶν ἐκκλησιῶν, καὶ τῶν πορφυριανῶν ἀσέβειαν, καὶ οὐκ ἔτι ἀποστασίας ἀπὸ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τῆς θεολογικῆς καὶ διδασκαλικῆς διδασκαλίας, ἧς πάντες πατέρες αἱ δὲ δεξιῶν, μέλει ἡμῶν πάντων παρέπεμψαν. ταῦτα δὲ οὐκ ἀπλῶς φησὶν, ἀλλὰ ἄλλον ἐπίσκοπον τῆς οἰκουμένης μεμαρτυρημένον ἐν τῇ πρὸς τὸν θεοφιλέστατον καὶ ἀγιώτατον Ἰουλιανόν, ἐπίσκοπον τῆς Εἰδικῆς ἐπίσκοπον, ὅτι τῆς οἰκουμένης θεοσεβείας ἐστέλλοντες γραμμάτων. ἐδήλου γὰρ τὰ γράμματα, ὡς καὶ τῶν πρὸς τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον συναγωνισάσθαι τῆς ἐκπεδείσεως πρὸς τὸν μακαρίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συναθροισθέντων, καὶ

ARBITRAMVR pietatem & ecclesiasticam concordiam ob sanctitatis tuæ absentiam non paruum detrimentum accepisse. Etenim si præsto fuisset, confusiones turbasque temere exsuscitatas compescuisset, & hæreses orthodoxæ fidei, & euangelicæ ac apostolicæ doctrinæ inuectas, quam filii a patribus semper acceptam ad nos vsque transfuserunt, nobiscum debellasset. Hæc citra causam non dicimus: siquidem ex literis, quas pietas tua ad Iulianum piissimum sanctissimumque Eridicæ episcopum perscripsit, quid sanctitas tua spectet cognouimus. Monebant enim literæ piissimum illum episcopum, ne fidei, quam beati patres Nicæni exposuerunt, defensionem vlla ratione detrectaret, neve

* πρὸς τὸν θεοφιλέστατον
* ἀπὸ τῶν δεξιῶν
* ὡς διὰ τὴν οἰκουμένην
* καθεζέσσι
* συναθροισθέντων

Yyy y ij